

Nyelvkeresők

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 44. szám, 2018. október 31.

Ketten egy új könyvről – Korpa Tamás–Pataki Viktor–Mészáros Márton (szerk.): *A magyar falu poétikái, Fiatal Írók Szövetsége, Budapest, 2018, 284 oldal, 3000 Ft*

„A kortárs irodalom faluregényei megadják nekünk az esélyt, hogy Móriczot is jobban megismerjük, ne csak a magyar falut.” Korábbi (ugyancsak fölfedező érdemű) vizsgálódásai nyomán zárja tanulmányát ezzel a mondattal Szilágyi Zsófia. Megállapításának első fele nyomatékosítja, hogy az antológia szerzői, szerkesztői valóban irodalmi fejleményekre, poétikai kérdésekre koncentrálnak, nem pedig faluvalóság(?) és falukép egybevetésére, a mondat második fele (s vele a kötetcím) azonban jobb híján, kényszerűen választott megnevezéssel bizonytalanít el, hiszen ami *a magyar falu* volna, az nem létezik, a polgárosodás többszöri csődje, a torz, szervetlen fejlődés nyomán falvaink nem maradtak, csupán nagyobb és kisebb embertelepek vannak, apró civil rezervátumokkal. A falu *helyén* az „emléktárgy, értékvesztés, eklektikus romhalmaz” szubjektív fogalmai állnak (ahogy Szirák Péter olyan empatisz rezignációval sorolja tanulmányában), azaz maga a nyelv. A FISZ szellemi vállalkozásának épp ez a felbecsülhetetlen érdeme: termékeny nyelvi bizonytalanságot szemlél.